

Nr 625.

Av herr **Sköldin m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 189, med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 juni 1938 (nr 274) om rätt till jakt, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 189 föreslås införande av två slags jaktkort, rikskort å 50 kronor och länskort å 6 kronor, vilket innebär slopande av de nuvarande s. k. sockenkorten.

Sockenkortet, som tidigare givit rätt att jaga i tre intill varandra liggande socknar, ha medfört, att innehavare av jaktmarker i länsgränser ägt rätt att i viss utsträckning jaga i angränsande län för en jaktvårdsavgift av 3 kronor. Genom avskaffande av sockenkorten skulle jaktvårdsavgiften i förevarande fall öka från 3 kronor till 12 kronor, eller den föreslagna avgiften för två länskort. Denna olägenhet har i propositionen observerats och därvid föranlett ett förslag om att vederbörande jägare skulle få rätt att jaga »förslagsvis 50 km från innehavarens hemvist». Ifrågavarande förslag medför enligt vårt förmenande, att det blir fullständigt omöjligt att övervaka och iakttaga denna bestämmelses efterlevnad.

Som exempel kan anföras följande. Stövarjakt utövas som bekant i regel av flera jägare i sällskap. Eftersom jägarens hemvist enligt det föreliggande förslaget blir avgörande för hur långt han får jaga över länsgränsen, kommer man till så orimliga resultat som att en jägare kan få jaga 50 km in i angränsande län, en annan 25 km, medan en tredje medlem av samma jaktsällskap är bosatt på sådant avstånd från länsgränsen, att han icke får överskrida densamma. Därtill kommer, att vissa län, såsom Blekinge, Hallands och Göteborgs och Bohus län, hava så liten areal och sådan form, att jägare bosatta i angränsande län i åtskilliga fall kunna komma att äga rätt att utöva jakt i större delen av dessa län endast genom att hava löst jaktkort för hemvistlandet.

Vi dela emellertid helt den i propositionen framförda synpunkten, att det är nödvändigt att förebygga de olägenheter, som annars skulle uppstå genom sockenkortens slopande. Lämpligaste sättet att avhjälpa denna olägenhet synes oss vara, att varje länskort innefattar generell rätt för innehavare av sådant jaktkort att jaga även i angränsande län upp till ett avstånd av högst 10 km från länsgränsen. En sådan bestämmelse medför att såväl varje jaktutövare som kontrollerande jaktvårdsmyndighet med lätthet kan avgöra gränsen för omfattningen av den enskildes jakträtt i angränsande län.

Under åberopande av vad ovan anförts få undertecknade föreslå,
att riksdagen måtte besluta, att jaktkort för visst län må
innefatta rätt för innehavare av sådant kort att jaga även
i angränsande län upp till ett avstånd av högst 10 km från
länsgränsen.

*Stockholm den 21 april 1951.

A. Sköldin.

A. Jonsson
i Skedsbygd.

Frans Severin.

Arvid Andersson.

Per Persson,
Norrby.
